

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljete!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

SZOMBAT, 1955. FEBRUÁR 26.

Üdvözöljük a IV. magyar békekongresszust

Ma reggel gördült ki a pályaudvarról Hajdú-Bihar megye és Debrecen megyei jogú város küldötteivel a vonat. A küldöttek a IV. magyar békekongresszusra indultak Péter János református püspök, a Béke-Világ-tanács tagja vezetésével. Kedves, megható volt a búcsúztatás. Üzenetek tizezreit viszik a küldöttek tarsolyukban. Az üzenetek, amelyeket egyszerű háziasszonyok, úttörők, munkások, dolgozó parasztok, tudósok és iparosok küldtek a békekongresszusra. Ezer, meg ezer aláírást visznek a küldöttek, amelyek megnyérik és városunk dolgozóinak békeakarát fejezik ki, s egyben fogadalmat is jelentenek: még jobb, még becsületesebb munkával harcolnak a békéért.

A IV. magyar békekongresszus történelmi időkben kezdte meg tanácskozását. Hiszen nekünk, magyaroknak valóban történelmi és nagy jelentőségű év 1955. Szerke az országban hazánk felszabadulásának tizedik évfordulójára készülődnek s a IV. magyar békekongresszus a felszabadulás évfordulójára megünneplésének egyik jelentős állomása. Tíz éve vagyunk szabadok! Ez az érzés tölti el azokat, akik részt vesznek a kétnapos tanácskozáson, s éppen a szabadságunk elnyerését boldog tisztelettel ad még nagyobb erőt békénk, szabadságunk és függetlenségünk megvédéséhez.

Evszázadok után kivívott szabadságunk tudata tüdőbe át azokat a békegyűléseket, békeeste-keket, amelyeket Debrecenben és a megyében rendeztek a békebizottságok és a Hazafias Népfőnt. E gyűlések sokan felszólaltak és senki sem feledkezett meg arról, hogy felszólalásában a keserves, szomorú múltat emlékezzen, s a egyszerű jövőért harcoljon. Az emberek békében és szabadságban akarnak élni, s nem tűrik, hogy az oly nehezen kivívott szabadság újra elvegyék tőlük. Nem tűrik, hogy az amerikai imperialisták Nyugat-Németország felfegyverzését tűzzék ki célul, hogy thermonucleáris fegyverek bevetésével fenyegetsek s újra rommá tegyék Európát.

A békeestek talán soha nem voltak olyan látogatottak, mint a IV. magyar békekongresszust előkészítő hetekben. A békeesteken, békegyűléseken dolgozó parasztok, háziasszonyok hallatták szavukat s tiltakoztak a háborúra törő imperialisták mesterkedése ellen. Derecskén 360 dolgozó jelent meg a békeesten s valamennyien aláírásukkal pecsételték meg tiltakozásukat: nem akarják Nyugat-Németország felfegyverzését, tiltakoznak az atomháborús célokra való felhasználása ellen!

Tiltakoznak a becsületes, jóakarátú emberek, akik szeretik hazájukat, családjukat, akik örömmel szemlélik munkájuk gyümölcsét, akik elmosolyodnak a gyűgő gyermekbeszéd hallatára, akiknek élető eleme a béke és a szabadság, s akik szívből üvölik a háborút s azokat, akik erre spekulálnak.

G. Kiss Gyula bihartordai dolgozó paraszt, ifj. Tóth István, a

Nádudvari Gépállomás kiváló traktorosa is ott lesz a békekongresszuson, s a többi hajdú-bihari és debreceni küldöttel együtt a béke mellett tesznek hitet. A békeharcosok e egyszerű sereg-szemléjén külföldi békeharcosok is részt vesznek. Ott lesz *Nazim Hikmet*, a nagy török költő, aki tolmácsolja majd hazája békeharcosainak üdvözlését. Elmondja, mit tesznek a török békeharcosok, hogyan segítik tetteikkel a béke erőinek sokszáz millió táborát.

Részt vesznek a békekongresszuson a szabad népek küldöttei is. Valamennyiüket az a egyszerű cél vezérli cselekedeteikben, ami ezzel a szép, mindennél szebb szóval fejezhető ki: béke! Igen, ez a szó az, amelynek hallatára 1945. május 9-én, a háború befejezésének napján örömmármorban üszött Európa. Elcsigázott, a harcokban megsebesült katonák, a bunkerek mélyéről előbújt asszonyok, gyermekek és öregek ölelkeztek össze s szemérből az öröm könnyei patakzotak. Új élet hajnala virradt rájuk azon a napon, s valamennyien az új életet köszöntötték, amely szabadságot, békét, nyugalmat, boldog életet ígért.

A szabad országok népei számára az új élet ígérete valóság lett. A háborús romokat eltakarították, építettek, s az alkotás vágya töltötte be az új életet. A szovjet nép hozta el ezt a szabadságot a magyar, a román, a lengyel és a többi népi demokrácia munkásának, parasztjának, tudósának, fiataljának egyaránt. Szovjetunió ma is rendíthetetlen akarattal küzd a béke fenntartásáért, azért, hogy az emberek békében élhessenek egymás mellett, s alkotóerőjüket ne a háború, hanem a béke szolgálatába állítsák.

Az imperialisták, Szovjetunióval ellentétben, nem a béke, hanem a háború hívei. Boszorkánykonyhájukban új háborúra készülődnek, s lángba akarják borítani a világot. A profítárhajászó urak újra Auschwitzot, Oradourt, Lidicét akarnak. De hiába akarják ők, ha a népek nem akarják! Nem! Nem akarják felülni otthonukat, elvérezni látni családjukat, úszkós romhal-mazzá égettetni szülővárosukat, falujukat. Milliók és milliók tiltakoznak az új Wehrmacht, az új háború ellen s ezek a milliók elég erősek ahhoz, hogy feltartóztassák a fenevadat.

Ma, amikor az ünnepi külsőt öltött Sportcsarnokban megkezdődik a tanácskozás, nemcsak a küldöttek lesznek jelen, hanem velük lesznek, velük éreznek a békeharcosok milliói, akik üzenetet küldtek a békekongresszusra, s akik várják a tanácskozás eredményéről szóló híreket. A békekongresszus minden bizonynyal előre viszi a béke nagy ügyét, megerősíti dolgozó népünk helytállását, a világ összes népei előtt ezúttal ismét bebizonyosodik, hogy a magyar nép törhetetlen egységben sorakozik fel a béke legyőzhetetlen táborába. Forró szeretettel üdvözöljük mi, Hajdú-Bihar megyei dolgozókat a IV. magyar békekongresszust.

A FELSZABADULÁSI VERSENY SIKERÉÉRT Az április 4-i munkaverseny új hősei

Az április 4-i versenyben naponta új hősök születnek. Olyan emberek nevei kerülnek fel a gyárak, üzemek dícsőségabláira, akikkel ezelőtt alig, vagy egyáltalán nem találkoztunk. Akiket ezelőtt alig, vagy csak kevesen ismertek versenyeredményeikről.

Körutat tettünk három üzemben, s ilyen emberek nevei után érdeklődtünk. Nem volt nehéz dolgunk, mindenütt vannak már ilyen emberek. Az alábbiakban három kiváló dolgozó harcos helytállását és eredményeit mutatjuk be.

a műszerészolás nem gyermekjáték. Azt kell nézni az embernek,

amit csinál, különben megtörténik a hiba.

De Baloghné érti s mesteriségét, meg szereti is. Nem véletlen, hogy éppen csiszoló lett belőle. Ot éve van már a gyárban, s ez idő alatt univerzális csiszoló lett. Munkateljesítménye állandóan jó közepes átlag.

December 21-i vállalása 140 százalékos volt — 155-re teljesítette. Április 4. tiszteletére 160 százalékos teljesítmény-átlagot vállalt. Szavának eddig még mindig eleget tett, s most sem akart adósa maradni ígéretének. A siker nem hagyta eszében. Az elmúlt havi átlaga 190 százalékos lett, sőt a napokban 235 százalékos teljesítést. Baloghné jó és ügyes munkás és felelősségteljes.

Igy lett Baloghnéból is új hő, így tört előre a termelés mindennapos csatájában. Így bizonyítja be hazaszerető, jó munkát végző munkás felszabadulásunk tizedik évfordulóját.

Uj napok kelnek, új hősök születnek...

(V. F.)

Kovács Erzsébet PERFORALÓ

Kovács Erzsébet perforáló az Alföldi Nyomdában dolgozik. Amikor hazánk felszabadult, akkor kezdte el dolgozni.

Úsztergár munkafelajánlást tett, 130 százalékos volt átlagteljesítménye. Sokat töprengett azon, hogy milyen vállalatot tegyen. Végül teljesítménye emelése és az általa végzett munka minőségének javítása mellett kötött ki. Eddig nem is vallott szégyent, mert januári átlagteljesítménye 145 százalékosra szökkent fel.

Szakszervezeti bizalmi, ezért is kötelességének tartja a példamutatót. Tizenhárom tagú csoportjában senki sem maradt adós a felajánlással.

Társai szeretik, becsületes, harcos dolgozónak ismerik a vállalat műszaki dolgozóit is. Háj József, az üzemi bizottság titkára elmon-

dotta, hogy Kovács Erzsébet igen kiválóan látja el feladatát, hibajegyzőkönyvet soha nem vettek fel róla. *Sinai László* párttitkár is megdicsérte munkáját s különösképpen hangsúlyozta, hogy munkahelye mindig olyan tiszta, mint a tükör.

Megkérdeztük Kovács Erzsébetet is, hogy minek tulajdonítható szép termelési eredménye. Így válaszolt:

— Nagyon sok segítséget kapok a műszaki vezetőktől, különösen *Veres Béla* művezetőtől, aki közvetlen felettesem. Állandóan biztosított a folyamatos munka. És még egy, aminek tulajdonítható: szabadságunk tizedik évfordulóját én is méltóan akarom ünnepelni.

Lévai Sándor ÖNTŐ

Lévai Sándor 1951-ben került a Lakatos és Gépipari Vállalathoz. Mint segédmunkás dolgozott az öntőben. Sokat elmézte az öntők munkáját, amíg egyszer ő maga is kedvet kapott hozzá. Ugy határozott, hogy öntő lesz. Annál is inkább, mert az ember elvélve nem segédmunkáskodhatik egész életében, valamire csak vinnie kell, különösen most, amikor minden lehetőség megvan erre.

A mostani felszabadulási versenyből is kivesszi a részét. Januárban 130 százalékos volt a teljesítménye, s vállalta, hogy április 4-ig eléri a 140 százalékos vállalását már február első tíz napjában teljesítette, söt három százalékkal túl is szárnyalta. A második tíz napban pedig 145 százalékos lett termelési eredménye, selejtementesen.

Balogh Sándorné CSISZÓLOS

Fiatal szőke asszony *Balogh Sándorné*, az Orvosi Műszergyár egyik csiszolója. Minden figyelmét munkájának szenteli. Így is kell, mert

A hajdúnánási tsz-ek példamutatása

Papp Sándor, a hajdúnánási begyűjtési hivatal vezetője levélben közölte lapunkkal, hogy Hajdúnánáson több termelőszövetkezet példamutatóan jár elől az állam iránti kötelezettségek teljesítésében. A *Haladás* már az egész évre eső sertésbeadási kötelezettségének eleget tett, teljesítette egész évi vágómarha be-

adási kötelezettségét is a 945 hold föld területe után. A baromfi-beadási kötelezettségét első negyedévre már teljesítette. A *Haladás* az 1955. évre a takarmánygabona beadási kötelezettségének is eleget tett kövér-sertés beadásával. De ez év: kükörca beadásának 60 százalékát is teljesítette már, ugyancsak kövér sertés beadásával.

A *Micsurin* 1121 holdon gazdálkodik a nánási határban. Ezután a terület után már teljesítette vágómarha beadási kötelezettségét is eleget tett a negyedévi baromfi-beadásnak is. Így cselekedett a *Kossuth* is, egész évi hízott baromfi beadását már teljesítette.

A Nagylétai Gépállomás a megye legjobban teljesítő gépállomása

A megyei gépállomások munkájáról kiadott legutóbbi jelentés szerint első helyre került a Nagylétai Gépállomás. A február 26-ig ütemezett gépjavitási tervét 156,6 százalékosra teljesítette. A Püspökkladányi Gépállomás 141,6, a Hajdúnádházi Gépállomás

pedig 137,6 százalékosra. A megyei gépállomások versenyében utolsó a Tiszacsegei, utolsó előtti a Téli Gépállomás. A megyei gépállomások közül 17 már túlteljesítette gépjavitási tervét. Szép munka volt ez, s most az a feladat, hogy a fejsza-

badulási verseny sikerét, a tavaszi felkészülést segítsék elő azzal, hogy a termelőszövetkezetek munkagépeinek kijavitását is minél előbb befejezzék. Nagy segítség lesz ez, hiszen ma holnap itt van a tavaszi munka kezdete.

HIREK A NEMZETKÖZI ÉLETBŐL

A Saar-egyezmény parlamenti tárgyalásán kiobbantak a bonni kormánypartok közötti ellentétek

Berlin (MTI) A bonni parlament épülete köré pénteken, a párizsi szerződések ratifikációs vitájának második napján a három rendőrkordonon kívül drótszövényt vontak. Adenauerék mindenáron meg akarják akadályozni, hogy a nyugatnémet munkásság és az ifjúság külföldi, akik pénteken is nagy számban érkeztek Bonnba, bejussanak a parlamentbe és kérdőre vonják a militarista szerződések jóváhagyása mellett kardoskodó kormánypart képviselőket. A solingeni városi tanács küldöttségének a rendőri intézkedések ellenére is sikerült bejutnia a szövetségi gyűlés épületébe. A küldöttség utadja a képviselői csoportnak a városi tanács határozatát, amely erőlyesen követeli, hogy vegyék le a párizsi szerződések tárgyalását a parlament napirendjéről.

A bonni parlament pénteken a hírhedt Saar-egyezmény tárgyalására tért át. E kérdés megvitatása egyre feszültebb légkörben folyt le annál is inkább, mivel köztudomásra jutott, hogy a Saar-egyezmény felborulással fenyegeti a bonni kormánykoalíciót. A koalícióban részvevő szabad demokrata párt valamennyi képviselője, az áttelepültek pártja képviselőinek túlnyomó többsége, sőt az Adenauer-párt több képviselője is, köztük Jakob Kaiser össznémetügyi miniszter, a kancellár fenyegetései ellenére nem hajlandó a Saar-egyezmény ratifikálása mellett szavazni.

A vita során Becker, a szabad demokrata párt képviselője felolvasta Adenauer 1951-ben tett sajtónyilatkozatát, amelyben a kancellár hazaárulónak nevezett mindenkit, aki kész hozzájárulni a Saar-vidék Németországból történő elszakításához.

Adenauer kancellár két ízben rendkívül ingerülten kapcsolódott bele a vitába és újabb fenyegetésekkel válaszolt a politikájával szemben gyakorolt éles bírálatokra. Adenauer kikacsoló hangon tett megjegyzéseit a képviselők nagy része nevetéssel és gúnyos megjegyzésekkel fogadta.

A pártok megbízottai 17 óra után értekezletre ültek össze, hogy megbeszéljék a ratifikációs vita további folytatásának technikai részleteit.

Beavatottak úgy tudják, hogy a bonni koalíciós pártok között nyíltan kiobbant ellentétek

miatt Adenauer már a közeli napokban átalakítja kormányát. A Der Kurier című nyugat-berlini lap értesülése szerint a kancellár a párizsi szerződések ratifikációs vitájának befejezése után lemondásra akarja kényszeríteni a kormány szabad demokrata párti tagjait, Blücher alkancellárt, Schäfer tárcanéllőt, Preusker lakásépítési és Neumayer igaz-

Münchenben 40 000 ember tüntetett a párizsi szerződések ratifikálása ellen

Berlin (MTI) Csütörtökön a bonni parlament ratifikációs vitájának első napján egész Németországban hatalmas tiltakozó gyűléseket és tüntetéseket tartottak a párizsi szerződések tervbe vett ratifikálása ellen. A nyugat-németországi városok közül Münchenben, a Német Demokratikus Köztársaság városai közül Berlin

ságügyminisztert, valamint a saját keresztény demokrata uniójához tartozó Jakob Kaiser össznémetügyi minisztert.

Nyugat-németországi lapvélemények szerint a bonni parlamentben a Saar-egyezménnyel kapcsolatban nyíltan kiobbant ellentétek valószínűleg megnehezítik a párizsi szerződések ratifikálását a francia köztársasági tanácsban.

Megkezdődött a Saar-vidéki dolgozók általános sztrájkja

Berlin (MTI) Pénteken reggel megkezdődött a Saar-vidéki egységes szakszervezet meghirdetése 24 órás általános sztrájk. A dolgozók egységesen szembefordultak a Hoffmann-kormány provokációival, a nem kielégítő döntőbírói ítélettel, és a brutális rendőrállással, amelyek a követeléseikért harcoló munkások ellen irányulnak. A Saar-vidéki

demokratikus körzetében volt a legnagyobbarányú tüntetés. Münchenben 40 000, Berlinben 100 000 ember tiltakozott Adenauer szándéka ellen, hogy keresztül hajszolja a bonni parlamentben a szegényes és veszélyes párizsi militarista szerződések ratifikálását.

Földművelésügyi miniszteri utasítás mezőgazdasági kísérleti tájintézetek szervezéséről

A földművelésügyi miniszter utasítást adott ki mezőgazdasági kísérleti tájintézetek szervezéséről. Ennek értelmében az ország legfontosabb mezőgazdasági tájain a mezőgazdaság kérdéseinek a gyakorlatlalt szorosabban összekapcsolt és rendszeres kísérleti vizsgálatára, a kísérleti intézetek és kísérlel gazdaságok összevonásával tájintézeteket létesítenek. A tájintézetek feladata általában az illető táj növénytermelési, növénynevelési, agrokémiai, állattenyésztési, üzemszervezési és gépészeti kérdéseinek megoldása. Az utasítás értelmében tájintézetek létesülnek többek között

munkások az általános sztrájkban azzal a harcos szellemmel vesznek részt, amely meghíusította a vállalkozóknak és a kormánynak a sztrájkfront megbontására irányuló minden eddigi kísérletet. Déllelőt minden nagyobb helységben gyűlések voltak. Neukirchenben a fém munkások és a bányászok közösen tüntettek.

Karcag székhellyel a nagykonvasági mezőgazdasági kísérleti intézet; működési területe Szolnok megye, Hajdú megye bihari része. Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet, székhelye: Nyíregyháza, Gyula-tanya. Működési körzete Szabolcs-Szatmár megye és Hajdú megye nyírségi tája.

Ezenkívül tájintézeti feladatot kap a szarvasi öntözési és tájjavítási kutató intézet és a Debreceni Mezőgazdasági Akadémia. Az előbbinek a Tiszántúl középső része, az utóbbinak a Hajdúság, Hortobágy és a Tiszalöki Vízrendszer területének mezőgazdasági kísérleti feladatait kell megoldania. (MTI)

Elutaztak a békekongresszusra a megye és Debrecen küldöttei

A Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei bizottsága tegnap délután baráti találkozót rendezett Hajdú-Bihar megye és Debrecen megyei jogú város békekongresszusi küldöttei tiszteletére. Hajdú-Bihar megyét és Debrecen városát 44 küldött képviseli a IV. magyar békekongresszuson. A küldöttek ma reggel indultak el a békekongresszusra Péter János református püspök, a Béke-Világ tanács tagja vezetésével.

A küldöttek között van Bereck-Károlyné balmazújvárosi dolgozó parasztszónya, Hajdu Imre egyénileg dolgozó paraszt, Földváry Aladár Kossuth-díjas egyetemi tanár, Földesi János, az államosítási Tsz tagja, Straub János egyetemi tanár, Tóth István berettyóújfalui kisz dolgozó, Dévényi Tihamér esperesplébános, a katolikus papok megyei béke-bizottságának elnöke.

Békevonat haladt tegnap a Nagyállomáson keresztül

A negyedik békekongresszus tiszteletére Budapest Nyugati-pályaudvar dolgozói vállalták, hogy az onnan kiinduló vonatokat menetrendszerint továbbítják. Az első ilyen szerelvény, az 1712-es távolsági személyvonat tegnap délután 13 óra 50 perckor érkezett a debreceni állomásra, majd tovább indult Nyíregyházára. A békevonat kísérete Fellegvári Bertalan és brigádja volt, a 424-142 számú mozdonyt Wertmüller Attila vezette. Fűtői: Fellegvári Antal és Csányi Sándor. Mindhármán a budapesti Háman Kató Fűtőház személyzetéhez tartoznak.

Az ünnepélyes fogadtatáson a Hazafias Népfront városi bizottsága, a városi tanács, a Posta békebizottsága is képviseltette magát. Ott voltak a Vasutas Tiszteletadó Iskola hallgatói, a Fűtőház, valamint a debreceni állomás dolgozói. A vonatkísérőnek és mozdonyvezetőnek egy-egy virágcsokrot adtak át. Az állomás békebizottság részéről Margit Anzár elvtárs, a Hazafias Népfront városi bizottsága nevében Czirájk Ferenc elvtárs. Mindketten néhány szóban üdvözölték a békevonatot továbbító személyzetet. (r)

A polgári malom eredményei

A polgári malomban április 4. tiszteletére széleskörű verseny bontakozott ki. A malom január 20-a óta önállóan dolgozik. Az

eltelt időben közel 140 mészabüt zav dolgoztak fel, a kiörlési arány javítása mellett. A malom átlagteljesítménye 115,4 százalék.

Teljesítik felajánlásukat a FURFA dolgozói

Serény, szorgos munka folyik a FURFA debreceni telepén. Szinte 2-3 óránként érkeznek — főleg a szomszédos Romániából — fa- és deszkaanyagokkal megrakott vagonok.

A dolgozók a rakodást és a tárolást versenyben végzik. A versenyben különös gondot fordítanak a figyelmes, gyors munkára, az önköltségek csökkentésére. A januári teljesítések alapján különösen Radácsi János sztahanovista, Papp Gyula és Végh Lajos dolgoznak legjobban. Radácsi Já-

nos 161 százalékot teljesített az elmúlt hónapban. Papp eredménye 163 százalék, míg Végh József 169 százalékot ért el.

Mindháromjuk méltó versenytársa Radácsi István okleveles sztahanovista, Kovács István és Tózsér Lajos. Teljesítményük ugyancsak túl van a 160 százalékon.

Most februárban a FURFA dolgozói tovább fokozták lendületüket, hogy újabb sikereket érjenek el az április 4-i versenyben.

Sztálinec-kombájt gyártanak Kinában

A következő három esztendőben hétmillió hektárnyi új területet tesznek termővé a Kínai Népköztársaságban. A mezőgazdaságnak egyre több korszerű mezőgazdasági gépre és szer-

számra van szüksége és a mezőgazdasági gépgyárak évről-évre többet gyártanak a kínai mezőgazdasági gépgyár például megkezdte a „Sztálinec-6” típusú első kínai aratócséplőgépgyártását.

AHOL CSAL A LÁTSZAT

TAVOLRÓL úgy tűnik, mintha különálló épület lenne. Csak közelről veszi észre az ember, hogy ládák azok, magasan a kerítés fölül tornyolva. Szép rendbe rakva magasodnak a gyár udvarán, és, hó, szél veri, barnítja, eszi fájukat. Kellemetlen látvány. Bosszantó! Nem valami jó „ómen” annak, aki gyárlátogatni jön. Milyen lehet ez az üzem beülről, mennyi hiba lehet ott bent, ha „madártávlatból” is ilyen pocskolósnak látszik?

Társzékér fordul be előttem a kapun. Odaáll az egyik épület elé, rakodni kezd. Láda láda után kerül fel rá, tele gonddal, figyelemmel válogatott, osztályozott tojással — értékes valutával. A gyár termelésének 65-75 százaléka ugyanis exportra kerül.

— Hányadik? — kérdezi Fried elvtárs, a termelési osztály vezetője.

— Vagonba rakva az ötödik! Megnézem az óram. Pár percet múlt 11. Szép teljesítmény! El is felejtetem talán kezdeti bosszúságomat, ha nem emelne fel a sárból Fried elvtárs egy törött nyelű, de egyébként alig használt seprűt;

Na tessék, herdálás megint! Mi lehet itt a tervteljesítés?

Adom az első kérdést:

— Hány százalékra teljesítették az elmúlt évben a tervüket?

— Fejből pontosan nem tudnám megmondani. Jöjjön az elvtárs, főnn a statisztikában megnézzük.

KITEREGETIK a „nagykönyvet”, kimutatásokat. Nézegetem, böngészem, kérdezek, mutatnak, válaszolnak:

— Az elmúlt évi tervet 106,9 százalékra teljesítettük. Az export érték tervet pedig 155,9 százalékra. Az 1955-ös évről is igen jó előjelekkel indulunk neki. A januári tervteljesítésben 192,5 százalékos eredményt értünk el. Hogy ez mit jelent „köznap” nyelven? Baromfibiól pl. 156 vagon volt az előirányzat, mi 177-et szállítottunk le, tojásból 222 vagon a terv, 235-öt teljesítettünk. Az a 13 vagonos túlteljesítés ke-reken 1 millió 900 000 darab tojást jelent. Ez a mennyiség pedig kb. 250 000 háztartás egyheti tojásszükségletének felel meg. Gondoltunk arra az időre is, ami-

kor nem tojnak majd elegendő tojást a tyúkok. Ezért a kőbányai hűtőházba a tavalyi 2 millió 100 000 darab helyett az idén 2,5 millió darabot szándékozunk tárolni.

Kapokodm a fejem a százezrek, milliók, magas százalékok elől.

CSODÁLKOZIK az elvtárs a magas százalékokon? Pedig ez így van! A mi tervünket sok minden olyan körülmény befolyásolja, amire még hatni nem tudunk. Például az időjárás. Éppen ezért dolgozzák ki a tervünket az előző évek tapasztalatainak felhasználásával. A tavalyi hideg tél alapján, az idei tervet is ahhoz módosították. Most viszont viszonylag enyhe az idő, van tehát tojás, baromfi elég. Ez azonban nem jelenti azt, hogy csak az alacsony tervelőirányzat miatt tudtuk teljesíteni a tervünket. Egyrészt azért nem, mert a későbbi időben fel fog emelkedni az előirányzat, a kínálat csökkenni fog, másrészt, mert olyan meg nem fordult elő, hogy ha nyersanyag volt, a vállalatunk a tervet túl ne teljesítette volna.

Hirtelen eszembe jut az a sok tollas, tokos, rosszul tisztított csirke, amit Budapestén mérge-sen és éhenmaradva hagytam a

tányéron. A jó minőségű munka!

— Januárra a megengedett selejtarány 1,2 százalék volt. Itt van, nézze az elvtárs, 0,9 százalékra szorítottuk le.

Ezek szerint hát nem innen kerültek ki a rosszul tisztított, éhettelen nyalkak, püspökfalatok.

— Nézzük csak mit is gondoltam még? Igen, hogy áll a munkaszervezés... az irányítás?

Aggályoskodásaimra már kicsit mosolyogva tesznek eim egy újabb kimutatást. Kiderül belőle, hogy a vállalat munkásainak 90 százaléka versenyben dolgozik. S a verseny során nem is aktívmilyen eredmények születtek! Dobozi Irén 248, Szilágyi Erzsébet 215, Molnár Jánosné és Bojti Ibolya 171 százalékos eredménnyel halad az élen! A karbantartó műhely több fontos gép elkészítését vállalta a karbantartási munkákon kívül 63 000 forint értékben. Eddig már 31 000-et teljesítettek is. A vállalat versenyvállalásának összértéke 566 000 forint, ebből 125 000 forintot már teljesítettek.

Ha ilyen jó eredményeket ér el a vállalat, akkor miért nem lett már eddig élitzem?

— Sehogyan sem sikerül elérnünk a termelékenység mutatószámát. Jórésben idényunka a miénk, állandóan vándorolnak a munkások, a következő felvételnél nem azok jönnek vissza, akik elmentek, sok időbe telik, míg az újak beletanulnak a munkába. Lassan ez is változik már, sikerül nagynehezen egy állandó törzsgárdát kialakítanunk.

— Mi van a ládákkal?!

— No, igen — mondja Fried elvtárs — ez is az egyik oka annak, hogy nem lettünk élitzem. Az önköltségszűkítés! Nincsen megfelelő és elég nagy raktárhelyiségünk ládák tárolására. Javarszét idegen, bérelt, a vállalat telephelyétől távolos raktárban tároljuk, ami pedig ott sem fér már el, azt itt az udvaron. Más megoldás sajnos egyelőre nincsen. A ládák ide-oda szállítása, a raktárbérek tetemes pénzmennyiséget emésztettek fel, növelik az önköltséget. Ha ezen tudunk segíteni, akkor a vállalatok közötti versenyben könnyen az első helyre kerülhetünk.

Megérdemlik.

HÁT TESSÉK! Ennyire csal a látszat! Kovács Emil

Gyorsítsák meg Tégláson a hátralékosok elszámoltatását

Megyénk 18-ik a begyűjtésben, ez nem véletlen. A begyűjtési hivatalok túlságosan engedékenyek a hátralékosokkal szemben, számos helyen viszonyognak a hátralékosok elszámoltatásától. Engedik, hogy egyesek az állam iránti kötelezettségüket teljesítését elhanyagolják. A megyének sok községében lehet ilyenek találni. Ez az engedékenység a megye, az ország élelemmel való ellátásában okoz hiányokat, ugyanakkor alkalmat ad arra, hogy a szadapiacon magas áron adják el portékájukat a beadásban hátralékosok.

Tégláson, ebben a 3000 lakosú községben 836 beadásra kötelezett személy van. Az ember azt hiszi, hogy ahol ilyen kevés a beadásra kötelezett, ott csak kevesen tudják tartani a falu begyűjtését a tanács és a begyűjtési hivatal. De bizony nem így van, mert a 836 beadásra kötelezettből 480 személy hátralékos 1954-ről. Napraforgóval 13, burgonyával 69, tejfel 141, tojással 269, borral 316, baromfival 152, vagonarhával 117 és sertéssel

158 személy tartozik az államnak. Csupán sertésből a hátralék 70 mázsát tesz ki.

A téglásiak tehát 70 mázsa hústól, zsírtól fosztották meg a megyét. Ennyivel került a városi lakosság konyhájára kevesebb hús, zsír.

Mit tett a községi tanács a hátralékosok rendezéséért? Keveset. A 480 hátralékosból február 22-ig mindössze 115 személyt számoltattak el. (Ez még egyharmada sincs a 480-nak.) Ezek egy részét átadták a pénzügynek elszámoltatás végett. Az elszámoltatottak között volt öv. Simon Sándorné 14 holdas is, aki 258 liter borral, 776 kiló kukoricával, 790 kiló napraforgóval, 73 kiló burgonyával, 49 kiló sertéssel, 10 kiló baromfival, 8 kiló tojással és 500 liter tejfel tartozik az államnak 1954-ről.

Ez a Simon Sándorné nemrégiben volt megbüntetve feketevágásért, mert lakóját, Tóth Lajost félrevezette, annak nevére kérte ki a sertésvágási engedélyt. Simon Sándornénak tehát lett volna mielőtt rendezni az állam iránti kötelezettségét, de a

beadás teljesítése helyett inkább a tanács félrevezetését választotta.

Hasonlóan cselekedett öv. Oláh Sándorné 4 holdas kisparszt is. Nem rendezte tavalyi sertés beadását. A begyűjtési hivatal kénytelen volt Oláh Sándornét súdolt elvinni, aminek az árán 73 kiló hizott sertést vásárolt és azt elszámolta Oláh Sándorné sertésbeadási hátralékába.

Ennél azonban sokkal többet kell tenni a tanácsnak és a begyűjtési hivatalnak. Meg kell gyorsítani az elszámoltatást, hajtsák be a hátralékosokat azoknál, akik nem teljesítik az állam iránti kötelezettségüket.

Méltán haragszanak a Hunyadi utca lakosai öv. Oláh Sándornéra, és a többi utcák becsületesen teljesítő lakói is a hátralékosokra. Igazuk van, mikor azt mondják, hogy ha ők teljesítik becsülettel az állam iránti kötelezettségüket, teljesítse más is. S hogy valóban teljesítsék is, arra a tanácsnak, a begyűjtési hivatalnak legyen több gondja.

Tisztított lucernamag kerüljön a földbe!

A tavaszi vetésekre való felkészülés egyik legfontosabb feladata, hogy tisztított vetőmag kerüljön a földre, de ne csak búzából, hanem lucernából is. A termelőszövetkezeteknél és az egyéni termelőknél van lucernamag, de ez erősen gyomos és gyakran arankával fertőzött. Lucernamagból kevés van. Nagy a kereslet, s emiatt a meg nem felelő minőségű lucernamagot is vásárolják és elvetik, terjesztve ezzel az aranka fertőzést és a gyomokat.

A kormányzatunk lehetővé tette, hogy a termelők vetésre nem alkalmas, gyommal és arankával fertőzött lucernájukat fémzárólt, lucerna vetőmagra cserélhessék ki. A földművelésügyi és a begyűjtési miniszter együttes utasítása értelmében a termelőszövetkezetek és csoportok, valamint az egyéni termelők birtokában lévő lucernamagot, a terményfor-

galmi vállalatok begyűjtő telepei kötelesek a termelők kívánságára fémzárólt vetőmagra kicserélni.

A terménybegyűjtő telepek a fémzárólt lucerna vetőmagért a tisztasági százalék alapján megállapított súlyal azonos mennyiségű fémzárólt, tiszta lucerna vetőmagot kötelesek átadni. A termelők az átadott lucernáért a beadástól számított 14 napon belül kapják meg a tisztított magot ott, ahol beadták. A termelőszövetkezetek részére a tisztításért semmiféle költséget nem lehet felszámítani, az egyéni termelők az átadott lucerna vetőmag minden kilogrammja után 3 forint tisztítási költséget fizetnek. Ezen felül más költséget felszámítani nem szabad.

A nyers lucernamag csere formájában történő átadását a terménybegyűjtő telepek csak március 10-ig fogadják el.

Békeharcosok üzenete

A debreceni Ufenntartó Vállalat dolgozóinak szép, lélekbeható békeüzenetalbumát lapozgatom. Olyan ez az album, mint egy virágkertész gondosan összeválogatott gyönyörű csokora, s a csokorban minden egyes szál virág egy-egy békeüzenet, egy-egy békekarát megnyilatkozása.

Az album tartalmazza a vállalat történetét, fejlődését, azt, hogy minden évben több és több munkát végeztek el, minden évben javult, bővült a megye úthálózata. Városunkban is több utca áttestét és gyalogjáróját kövezték vagy aszfaltozták le. Amíg 1950-ben 19 479 000 forint értékű munkát végeztet a vállalat, addig tavaly 29 millió forint értékű munkát végeztek el. Ebben az évben 32 millió forint értékű munka az előirányzat.

„Ezeket az eredményeket csak úgy tudtuk elérni, hogy munkánkat békeben végeztük!” — írják a vállalat dolgozói az

album egyik oldalán, s hogy további munkájukat is siker koronázza, tartós békére van szükségük: „Mindannyiunk kötelessége, hogy a békeharokban minden erőnkkel és akaratunkkal részt vegyünk.”

Az albumba a vállalat legtöbb dolgozója beírta a nevét. Nyugat-Németország felfegyverzése ellen tiltakoznak valamennyien. Kállai Endre békebizottsági titkár a IV. békekongresszus küldöttének üzen. Szabó Lászlóné, Szűcs Lajosné, öv. Balogh Józsefné az anyák nevében tett hitet a béke mellett. Kálmáridé Anna, Magyar Sándorné az atomfegyver betiltását követelik.

Az album minden oldala, rajzos illusztrációi mind a békekarátot fejezik ki, a vállalat dolgozóinak békevágyát tükrözik, de nemcsak vágyát, hanem a belsőért való harcukat, tettüket is: „Békében élni és maradandót alkotni az utókor számára.” (V. F.)

ÁLARCOS-BÁL

AZ ARANY BIKÁBAN

Mindjárt megkezdődik. A beszéd morájától kezdve egészen, zsong a hatalmas helyiség, mintha ezernyi méhraj ütött volna tanyát benne. Néha beleszólt a hangja egy-egy önfeléd nő hangja. Várakozásteljes izgalom...

Fél tízkor összevörösödik két tenyér az egyik sarokban, viharosan terjed tovább s mire az indító abbahagyja, már tapsol az egész közönség. Kétszer, háromszor megisméltődik a játék és joggal, hiszen fél kilencre hirdette a Bika vezetősége a bál kezdetét. S ha egy ember tapsa nem, hát pár százé már csinál „nyarat”...

S háromnegyed tízkor végére megkezdődik...

János vitéz boszorkánya virgáccsal ver a szemtelenedők kezére, hátára. Most másképpen alakul a helyzet, mint Petőfi meséjében: itt a gonosz mostoha véd, övja Jancsit és Iluskát a csábítás ellen. Kénytelen vele, mert hiszen Iluska feltétlen lány kell legyen, de hogy Jancsi is az, ilyen már csak farsang utóján, álarcosbálon fordul elő. Egy szakmához is tartoznak mind a hárman: Tamás Mária V., Duális Ilona III. éves medika, Magyar Jolán pedig a II. sz. Belklinikai ápolónője.

Pár lépéssel odább cifraöltözötű, kackiásbajszú senior „csapja a forró szelet” egy senioritának. Ahogy megszólal a zene, táncra is perdülnének, csak egy kis akadályba ütköznek: olyan tánc keretszetszeti mindkettőjük kalapja, hogy fejüket oldalt hajtván se nagyon férnek el egymástól. Vagy talán nemcsak az, hanem azért is szakadnak el mihamar, mert „civilben” házastársak? Senior és seniorita: a Reiner házaspár, a villamoskocsiszűlőkének gyárában és az Arany Bikában dolgozik.

Napraforgó hajladozik a zene ritmusára; akár rózmáni is lehet a sok kártyával, Pirokska tejet visz kiskosarában a nagy mamának, szerencsére a farkast elhagyta valahol a nagy tolongásban; a „Három a kislány” közül csak egy jelent meg... s nem lenne elég ez az oldal, ha mindazt a sok szép jelmezt fel akarnánk sorolni, mikben Debrecen szépei a mai bálra felvonultak...

...Ellesett kérdés: — Mikor vehetik le az álarcot, már olyan kényelmetlenül...

Eljött az a pillanat is. Fél tizedkor felvonul a színpadra a jelmezverseny bírói bizottsága. A „civil” nézők felszattanó tapsa kíséri az elvonuló jelmezeseiket. A bizottság ítélethozatalra vonul vissza... a zenekar tust ház és kihirdetik az eredményt: 1. díjat (egy üveg pezsgő) a

spanyol grand, a Reiner házaspár, 2. díjat (egy üveg habzóbor) az indiai hercegnő, Brezkó Mária, a Gördülőcsapágygyár dolgozója, a 3. díjat (még egy üveg habzóbor) egy néger munkás, Szelezsán Sándor rendőr elvtárs nyerte.

Ezután le lehetett venni az álarcot és kendőzetlenül folytatni jó bor, jó zene mellett, vidám kedvvel a farsangi mulatságot — kiváló kisvirradatig! Kovács Emil

CSAK MINDENNAPOS

helytállással lehet...

konyha kérdés. Szakál elvtárs saját magán kívül hetenként két ebédjegyet vesz. Megjegyzése szerint egyet édesapjának. Az erről vezetett kimutatásokon viszont felesége és kislánya szerepel.

Négy fotel sorsa

Egy rendelkezés értelmében az üzemi konyhát csak a dolgozók vehetik igénybe. Ugy véljük indokolt esetben van e szabály alól kivétel. De Szakál elvtárs valahogy megsérti a szabályt, amikor az egész család étkezését így oldja meg. Nemcsak azért, mert a családból egyedül ő dolgozik, de azért is, mert fizetéséből aránylag könnyen tartja fent önálló háztartást.

Szakál elvtárs több hasonló dologban eltér az üzemi rendtől. A lakásán például négy fotel és egy hencser van. A szobanforgó bútorokat még 1951-ben vették a vállalat pénzéből. Ugy terveztek, hogy vendégszobát rendeznek be. Mikor ez nem sikerült, a fotelok a volt főkönyvelő, majd később Szakál elvtárs lakására vándoroltak. A leltár szerint a bútorok továbbra is az üzem tulajdonát képezik, azonban az állam vagyonát még így sem lehet magáncélra felhasználni.

Egyforma mértékkel...

Talán még ennél is komolyabb dolog történt a vagyjűtésnél. A főkönyvelő és Króner Rudolf anyagosztályvezető szerint az Erőmű kommunistáinak is kötelessége, hogy harcosan felkötődjék a fogyasztósságokat. Szakál elvtársról mostanában sokat beszélnek az Erőműben az emberek. Ezért is kelnek lábra helytelen és gyakran a valóságot eltúlozó nézetek.

A dolgozók is felelősek a vezetők hibáiért!

Nem kell különösképp hangsúlyozni, hogy az ilyen dolog komoly veszélyeket rejt magában. Az Erőmű kommunistáinak is kötelessége, hogy harcosan felkötődjék a fogyasztósságokat. Szakál elvtársról mostanában sokat beszélnek az Erőműben az emberek. Ezért is kelnek lábra helytelen és gyakran a valóságot eltúlozó nézetek.

kál elvtárs tévedéseiről személy szerint a dolgozók, még közlebről a pártszervezet tagjai is felelősek. Nemesak az igazgató van az emberekért, de a dolgozók is bírálatokkal segíteni kell az igazgatót. Az Erőmű hiányzik ez a kollektív bölcseség alapuló segítségadás.

Mindez azonban nem menti Szakál elvtárs hibáit. Szakál elvtárs, aki már tíz éve dolgozik és verekszik a párt, a közösség célkitűzéseit, az utóbbi másfél évben valahogy helytelen útra tévedt. Lehet, hogy úgy véli, érdemeiért sok mindent megbocsátanak, de ez helytelen, tarthatatlan nézet! Annál inkább, mert a vezetőket a becsület kétszerezés kötelezi. Elsősorban helyt kell állni magukért, kommunista múltukért, másodszorban — de az előbbinél nem kisebb mértékben — a gondjára bízott üzemen. Helytállni pedig csak a dolgozók segítségével lehet. Akik úgy vélik, hogy másképp cselekedhet vagy netán kiskirályoskodhatik, az hamar elszakad az élettől, hibát hibára halmoz, eltéved. A tekintélyt mindig csak a lelkiismeretes jó munka biztosíthatja, de sohasem a becsület nagysága vagy a címtisztelet. Az igazgatókat a nép és a párt bizalma állítja a helyükre. Így is kell a megbecsüléshez mértelen helytállni. Elhajlás vagy olyan érv, hogy „nem gondolkodtam eléggé tetteimen” nincs!

Szakál elvtársról mostanában sokat beszélnek az Erőműben az emberek. Ezért is kelnek lábra helytelen és gyakran a valóságot eltúlozó nézetek. Jó lesz, ha ezen elgondolkozik Szakál elvtárs és tisztázza a hibáit, a hibák kijávitásának útját. Jó lesz, ha addig cselekedik, amíg nem késő...

KOVÁCS TIBOR

